

**MINISTERUL
EDUCAȚIEI
NAȚIONALE**

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN GORJ

CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ GORJ

Localitatea Târgu Jiu, Str. Tismana, Nr. 1A, Codul Poștal 210 205, Județul Gorj

Telefon / Fax: 0253 / 210 313, E-mail: office@cjraegorj.ro, WebPage: <http://www.cjraegorj.ro>

Nr. 3401 / 20.X.2017

Mn 19737/07.11.2017

Aprobat,
Centrul Județean de Resurse și
Asistență Educațională Gorj
Director
Prof. Tulpan Ofelia

Avizat,
Inspectoratul Școlar
Județean Gorj
Inspector Școlar General
Prof. Ion Ișfan

Săptămâna toleranței și integrării :16-24 noiembrie 2017

Ziua Internațională a Toleranței și Integrării – 16 noiembrie

Elaborare,
Prof. Nicoleta Popescu
Prof. Daniela Șcheau

Coordonator campanie,
Prof. Nicoleta Popescu

2017

Argument

UNESCO a declarat ziua de 16 noiembrie a fiecărui an ca fiind Ziua Internațională a Toleranței. În conformitate cu declarația adoptată de UNESCO în 1995: “Toleranța este respectul, acceptarea și aprecierea bogăției și diversității culturilor lumii noastre, felurilor noastre de expresie și manierelor de exprimare a calității noastre de ființe umane. Ea este încurajată prin cunoașterea, deschiderea spiritului, comunicare și libertatea gândirii, conștiinței și credinței. Toleranța este armonia în diferențe. Ea nu e doar o obligație de ordin etic; ea este, de asemenea, și o necesitate politică și juridică. Toleranța este o virtute care face ca pacea să fie posibilă și care contribuie la înlocuirea culturii războiului cu o cultură a păcii.”

În plus, “Toleranța nu e nici concesiune, nici condescendență ori indulgență. Toleranța este, mai ales, o atitudine activă generată de recunoașterea drepturilor universale ale persoanei umane și libertăților fundamentale ale altora”. “Toleranța e responsabilitatea care susține drepturile omului, pluralismul (inclusiv, pluralismul cultural), democrația și Statul de drept. Ea implică respingerea dogmatismului și absolutismului și confirmă normele enunțate în instrumentele internaționale cu privire la drepturile omului.”

Pentru a celebra Ziua Internațională a Toleranței, CJRAE Gorj va desfășura în perioada 16 – 25 noiembrie 2016 o serie de activități educative care vizează formarea comportamentelor și atitudinilor tolerante pe baza cărora elevii să acționeze cu înțelegere și responsabilitate în diverse circumstanțe ale vieții. Activitățile vor oferi elevilor posibilitatea de a învăța să construiască relații bazate pe toleranță, înțelegere și solidaritate, să respecte demnitatea fiecărei persoane.

Scop:

- Dezvoltarea capacității elevilor de a dialoga și de a coopera cu ceilalți în condițiile acceptării pluralismului și valorizării pozitive a diferențelor;

Obiective:

- Acceptarea diferențelor și conștientizarea asemănărilor;
- Manifestarea unor atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți;
- Exersarea de către elevi a atitudinilor și comportamentelor tolerante;
- Cultivarea spiritului de acceptare, cooperare, tolerantă.

Valorizare:

Rezultatele activităților desfășurate vor fi promovate pe pagina de facebook a campaniei: <https://www.facebook.com/saptamanatolerantei>.

Pachet de resurse

Vă oferim un set de exerciții și activități obligatorii și un set din care puteți selecta conform specificului grupului de implementare (nivelul clasei, specificul categoriei de vârstă), obiectivelor urmărite, timpului disponibil și stilului propriu. Perioada de desfășurare se încadrează în intervalul de timp (16 - 24 noiembrie 2017).

Activități desfășurate în ziua de 16 noiembrie 2017

(aceste activități sunt obligatorii)

➤ Exercițiul **Culoarea Toleranței**: De la ora 8,00 la ora 10,00 se realizează un sondaj de opinie printre elevii și profesorii care intră în școală: **Ce culoare credeți că se potrivește toleranței?** (a zecea persoană care intră, fie elev, fie profesor), iar la ora 10, când interviuarea se va încheia, se vor număra voturile atribuite culorilor, iar cea care va avea mai multe voturi va fi desemnată culoarea toleranței la nivelul unității de învățământ. Se anunță la clase că în ziua următoare, adică 17 noiembrie, fiecare elev este rugat să poarte ceva (accesoriu, obiect de îmbrăcăminte, etc) care să aibă culoarea stabilită în urma sondajului. *Există și alternativa construirii unei urne, a unei cutii mobile cu care profesorul consilier/profesorul diriginte să treacă pe la fiecare clasă și să culeagă bilețele cu opțiunile scrise ale elevilor referitoare la culoarea toleranței.*

➤ Exercițiul **Culegere de... complimente**. Activitatea se desfășoară într-un spațiu expozițional (ex. holul școlii), unde vor fi afișate foi de flipchart sau coli A3. Profesorul coordonator va desemna 2 – 3 elevi care să invite elevii și profesorii, în timpul pauzelor, să scrie cele mai frumoase complimente pe care le-au primit în ultimele 6 luni. Exercițiul are ca finalitate un document organizat similar unei culegeri, o micuță broșură ce va rămâne în cabinetul de consiliere școlară pentru a putea fi citită oricând, de cine dorește, și va marca celebrarea Zilei Mondiale a Toleranței 2016. Activitatea se poate desfășura și la nivelul clasei.

➤ Exercițiul **Zâmbesc și asta vreau să primesc! – ANEXA 1**

Se vor decupa imaginile cu fețe zâmbitoare, iar în timpul pauzelor câțiva elevi însoțiți de profesorul consilier vor împărți zâmbete colegilor și profesorilor.

➤ **Exercițiul: Alege cuvântul potrivit!**

Elevii sunt rugați să identifice un cuvânt care se asociază cel mai bine cu cuvântul *toleranță*. Cuvântul identificat de către fiecare elev va fi folosit cât mai des în tot ce exprimă acesta în următoarele ore. Se poate continua acest exercițiu și acasă, dacă se dorește.

Exemple de activități care pot fi desfășurate în perioada 16-25 noiembrie 2016

➤ **Exerciții introductive:**

1. Concurs de propoziții

Pregătim două panouri sau împărțim tabla în două părți egale și rugăm elevii să se împartă și ei în două grupe. Se aliniază la doi metri de tablă/panouri. Oferim primilor elevi din grupă câte o bucată de cretă sau o cariocă și le explicăm regulile. Fiecare membru al echipei va scrie un cuvânt pentru a se forma propoziții cu sens. Câștigă grupa care termină prima de scris o povestioară. După ce primul elev din grupă a terminat de scris cuvântul pe tablă se va grăbi să transmită carioca/creta următorului participant. Cuvintele nu trebuie să se repete. La final de exercițiu se poate iniția o discuție despre valoarea gândirii anticipative, despre cooperare și toleranță în grup.

2. Povestea

Participanții vor alcătui o poveste, spunând fiecare câte o propoziție. Povestea trebuie să aibă introducere, cuprins și încheiere. Va fi desemnata o persoană (un elev, consilierul școlar) care va scrie povestea și o va citi la final, pentru a fi analizată de grup (din punct de vedere al coerenței, expresivității, umorului, conținutului). Se accentuează importanța cooperării și acceptării punctului de vedere al celuilalt.

3. Viitoarea mea casă

Activitatea constă în construirea planului unei case în care participanții ar dori să trăiască, indicând dimensiunile, cromatica, mobilierul. Se lucrează pe grupe mici, de 4-5 elevi. Se prezintă lucrările clasei, discutându-se aspecte care țin de negociere și toleranță în grup.

4. Cuvinte decupate

Oferim participanților câteva ziare sau reviste. Le solicităm să decupeze la întâmplare câteva cuvinte (fără să comunicăm continuarea exercițiului). Pasul următor constă în rearanjarea acestora într-o poezie („serioasă” sau umoristică, după preferințe) pe o coală flipchart, în grupe de câte 8-10 elevi. Se evidențiază și de această dată importanța comunicării și cooperării în grup.

5. Insula imaginației

Se solicită fiecărui elev să aleagă o valoare importantă pentru el: *sănătate, bogăție, iubire, prietenie, toleranță etc* și să-și motiveze alegerea prin descrierea, în câteva cuvinte, a unei insule în care domină respectiva valoare(cum se comportă locuitorii, ce legi respectă, cum sunt construite casele, cum se desfășoară o zi normală, etc). Sunt permise diverse forme de exprimare: compuneri, eseuri, desene, colaje, etc.

➤ Conceptul de toleranță ANEXA 3

Etape:

- Se decupează piesele tangram după liniile trasate și se introduc într-un plic ;
- Elevii sunt împărțiți în trei echipe, fiecare echipă primește un plic cu piese și are sarcina de a colabora pentru a le asambla și a reconstitui tabloul inițial;
- Se lipesc piesele cu scotch și fiecare echipă își desemnează un reprezentant care prezintă colegilor cuvintele descoperite;
- Se identifică cu întreaga clasă cuvântul cheie, respectiv toleranța, se analizează cuvintele asociate acestuia și se descoperă eventual și alți termeni cu conotație asemănătoare.

➤ Exercițiul: *Rolul secret*

Se stabilește că în fiecare clasă să fie câte un elev-actor care să interpreteze un rol (somnorosul, ipohondrul, habotnicul, deficientul de vedere, lingușitorul, oportunistul, manelistul, etc...), iar la sfârșitul zilei fiecare elev-actor va spune cum s-a simțit în rolul său, care a fost atitudinea colegilor față de el, a profesorilor. Totul se desfășoară în mare secret, doar cadrele didactice sunt informate despre actorii din clase. Pot fi și profesori care să interpreteze roluri (subiectiva, nepăsătoarea, taciturnul,...), deoarece toleranța funcționează în ambele sensuri. La finalul zilei se analizează la nivel de grup cum și când anume apar probleme (reacțiile colegilor, propriile sentimente și gânduri) și ce soluții pot fi găsite ca cei care ne sunt aproape să fie mai toleranți.

➤ Exercițiul *Dicționarul Toleranței*

Elevii sunt solicitați să conceapă enunțuri (propoziții, fraze) care să facă referire la fenomenul toleranței și integrării sociale. Condiția de elaborare a enunțurilor este următoarea: fiecare propoziție/frază trebuie să cuprindă noțiuni care încep cu fiecare din literele alfabetului.

Exemplu:

P de la Prietenie, pentru că este cea mai frumoasă relație dintre oameni.

S de la Speranță pentru că prin speranță există mereu un nou început. Etc.

Valorizarea acestui exercițiu se realizează prin întregirea tuturor enunțurilor într-un dicționar.

► Exercițiul “Citate despre toleranță”

Sunt analizate împreună cu elevii următoarele citate, solicitând exemplificări din viața de zi cu zi.

1. *Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și trebuie să se comporte unele față de altele în spiritul fraternității.”*
Declarația Universală a Drepturilor Omului,
2. *Fiecare om are dreptul să i se recunoască pretutindeni personalitatea juridică.”*
Declarația Universală a Drepturilor Omului,
3. *Singuri nu realizăm nimic în lume.”* *Sandra Day O'Connor*,
4. *Comunitatea înseamnă puterea care se alătură puterilor noastre pentru a face lucrul care trebuie făcut.”* *Starhawk*,
5. *Legile singure nu pot asigura libertatea de exprimare, pentru ca fiecare persoană să-și poată exprima fără consecințe negative părerea, trebuie să existe un spirit de toleranță în rândul întregii populații.”* *Albert Einstein*,
6. *Testul curajului intervine când suntem în minoritate. Testul toleranței intervine când suntem în majoritate.”* *Ralph W. Sockman*,
7. *Prejudecată este o opinie fără judecată.”* *Voltaire*,
8. *Cine este înclinat să nu-i respecte pe alții, acela nu se respectă, înainte de toate, pe sine.”* *Dostoievski

► Exercițiul: Situații de toleranță/intoleranță

Elevii sunt rugați să indice prin T sau I care din următoarele situații sunt considerate a fi tolerante sau intolerante, argumentând alegerea făcută:

A) În ora de matematică, doi colegi se joacă făcând zgomot. Profesorul mă acuză pe mine, îmi sună pe părinții mei să vină la școală, tratându-mă cu indiferență și neîncredere.

B) Călătoream cu bunica mea într-un tren rapid. La un moment dat, a venit o doamnă bătrână. Ea a suspinat și a spus: „Nu le pasă decât de ei. Când vor învăța tinerii să fie amabili?” Auzind asta, câțiva băieți au început să râdă în detrimentul bătrânei doamne, cum că și-a trăit viața și nu a mers niciodată pe rute...

C) *Părinții sunt mereu înțelegători cu noi. Ei pleacă în fiecare sâmbătă la bunicii mei, iar eu de cele mai multe ori nu m-am dus cu ei. Părinții noștri și bunicii noștri nu sunt fericiți din această cauză. Totuși, ei au răbdare cu mine și nu mă dojenesc, dar îmi spun că nu este bine ceea ce fac.*

D) *Urcând în autobuz, am realizat că aveam în poșetă doar 7 lei (sau mai puțin). Cu toate acestea, șoferul m-a lăsat să călătoresc.*

E) *Pe terenul de fotbal al școlii se joacă elevii din clasele de $a - V - a$, $a - VI - a$ și cei dintr- $a - IX - a$ și $a - X - a$. Elevii cei mari îi gonesc pe cei mici, le iau mingea și îi insultă. Cei mici cedează, plecând foarte supărați.*

➤ **Exercițiul: Regulile unei clase tolerante**

Elevii identifică câteva reguli de aur ale clasei despre toleranță. Se pot inspira lecturând următorul set de principii ale toleranței:

- Respectă și vei fi respectat.
- În timpul discuției nu interveni până ce îți este admisă opinia.
- Înțelege și vei fi înțeles.
- Spune ceea ce gândești prietenește.
- Evită conflictele și rezolvă-le pașnic.
- Oricine se poate înșela. Nu refuza ajutorul!
- Este politicos să întrebi ce poți face.
- Este bine să-ți controlezi întotdeauna emoțiile.
- Înțelege și vei fi înțeles.
- Egalitate și solidaritate, indiferent de reușita școlară și nivelul material.
- Spune ce gândești prietenește.
- Răbdare, dar nu indiferență.
- Oricărui om îi este dat să greșească.
- Nu respinge un ajutor!
- Acceptarea și aprecierea tuturor.
- Greșeala recunoscută este pe jumătate iertată.
- Orice schimbare trebuie începută de la propria persoană.
- Libertatea exprimării.
- Dojana nu-i dăunează niciodată unui înțelept.
- Situațiile de conflict pot fi rezolvate pe cale pașnică.
- Ascultarea și respectarea opiniei fiecărui elev.

- Cu timp și cu răbdare dobândești înțelepciune.
- Acceptă un compliment cu seninătate și recunoștință.
- Nu judeca faptele celorlalți, fără să cunoști cauzele care le-au provocat!
- Implică-te cu deschidere în activitățile comune.
- Nu este bine să jignești pe cineva.
- Acceptă că nimeni nu e perfect, deci nici tu!

➤ **Chestionar „SUNT TOLERANT?” - Aplicarea chestionarului presupune desfășurarea prealabilă a exercițiului *Regulile unei clase tolerante!***

Elevii sunt rugați să răspundă la următoarele afirmații cu **DA** sau **NU**, analizându-și comportamentul din timpul activității de stabilire a regulilor unei clase tolerante.

1. *Am fost tolerant (ă) în timpul activității de stabilire a regulilor unei clase toleranțe.* **DA NU**
2. *Când celălalt vorbea, eu îl ascultam cu atenție.* **DA NU**
3. *Eu respectam ordinea în care trebuia să vorbesc.* **DA NU**
4. *Îi întrerupeam pe ceilalți.* **DA NU**
5. *Nu îmi impuneam criteriile, doar le expuneam.* **DA NU**
6. *Ascultam cu respect.* **DA NU**
7. *Nu urlam pentru a învinge, vorbeam pentru a convinge cu propriile-mi idei.*
DA NU
8. *Am participat și am contribuit la realizare regulilor.* **DA NU**
9. *Mi-am arătat dezacordul fără să mă simt contrariat (ă).* **DA NU**
10. *Îi consideram inamici pe cei care nu gândeau ca și mine.* **DA NU**
11. *După mine, aceste teme ne interesează mult.* **DA NU**
12. *Meditează asupra următoarelor întrebări:*

Crezi că ar fi posibil să te amuzi jucându-te cu copii din alte cartiere sau din alte orașe?

Dar din alte țări?

Crezi că ai putea avea ceva în comun cu copii pe care nu-i cunoști încă? Gândește-te la niște exemple.

Ți-ar plăcea să te poți juca cu copii pe care nu-i cunoști venind din aceste locuri?

Ce jocuri le-ai propune? _____

Cu ajutorul unei desen, reprezintă locul și scena unde ai putea să te întâlnești ca să te joci cu acești copii.

➤ Chestionar: CÂT DE TOLERANT/Ă EȘTI?

Încercuiți răspunsul care vi se potrivește cel mai bine, primul la care gândurile voastre se opresc. Numărați apoi care răspunsuri predomină: *a, b sau c*? Și nu uitați: problemele apar atunci când există prea multă toleranță sau prea puțină! Perfectibili suntem cu toții, în orice moment!

1. *Ce părere ai despre afirmația „Gusturile nu se discută?”*

- A. Unii chiar nu au gusturi...
- B. Foarte adevărată. Dacă le acceptă pe ale mele, le accept și eu pe ale lor.
- C. Se discută, dar amical.

2. *Când cineva nu este de acord cu ceea ce spui...*

- A. E problema lui
- B. Încerc să îl/o fac să înțeleagă.
- C. Îmi susțin ideea, dar o iau în considerare și pe a lui.

3. *Comanzi o pizza și durează exagerat de mult până este gata. Tu...*

- A. Mă ridic, părăsesc localul trântind ușa
- B. Aștept, ce să fac, oricum e prea târziu să mă duc în altă parte.
- C. Asta e, încerc să îmi găsesc un subiect drăguț de discutat cu cineva...

4. *Prietenul/prietena ta își pune un piercing în sprânceană.*

- A. Îi arăt în fiecare zi cleștele cu care o să i-l scot când prind momentul...
- B. Îi spun că e puțin exagerat ce a făcut...
- C. Nu-mi place, n-am ce face și trebuie să accept.

5. *Apreciază următoarea afirmație: „Toți trăim sub același cer, dar nu toți avem același orizont”:*

- A. Da, foarte adevărat!
- B. Important este ca cei cu orizonturi diferite să meargă pe drumuri diferite, pentru a nu se împiedica unii de alții...
- C. Fiecare cu orizontul lui, cred că e normal să fie așa.

6. *În echipa în care lucrezi, un coleg face o greșeală care face să se piardă tot ce ați muncit până atunci:*

- A. Îl/o desființez!
- B. Nu spun nimic, dar o să vadă el...
- C. Îl apăr, oricine poate greși.

7. *Colegul/colega de bancă are un parfum insuportabil (cauze cosmetice sau naturale!)*

- A. Dacă-i spun că duhnește se supără... așa că iau distanță!

B. Lasă că mâine procedez la fel și eu, să-l/o văd ce face...

C. Poate e doar o întâmplare, sau e bolnav/ă...

8. *O persoană atee trebuie:*

A. Plimbată puțin pe la biserică

B. Înțeleasă, trece printr-un moment de rătăcire.

C. Îi respect convingerile.

9. *A greși este:*

A. Frustrant.

B. Omeneste, atâta timp cât nu mă afectează pe mine.

C. Ceva ce se întâmplă oricând, oricui.

10. *Când o persoană exagerează, profitând de bunăvoința ta:*

A. Ce? A, NU, asta e deja prea mult!

B. Îi spun ce mă deranjează.

C. O las să văd până unde poate merge.

Interpretarea rezultatelor:

Majoritate de A – un grad destul de mare de intoleranță, îți vine greu să accepți ideile

Altora, să înțelegi ce fac, de ce fac cum vor ei și nu cum vrei tu, deoarece așa e cel mai bine!

Pentru a relaționa cât mai optim cu ceilalți, încearcă să fii empatic și vei vedea că multe lucruri se vor schimba în bine!

Majoritate de B – indecisul care, în sine sa, e mult mai puțin tolerant decât se declară.

Ți-ar plăcea să poți lua atitudine, dar a te impune presupune un prea mare consum de energie pentru tine, așa că lași lucrurile așa cum sunt, oricum, tu spui că ei și faci ca tine. Încearcă și tu să fii empatic, chiar ajută!

Majoritate de C – cu adevărat, ai un grad foarte ridicat de toleranță. Poate prea mare. Oare nu rezolvi problemele care apar... ignorându-le? Comunicarea nu e punctul tău forte, dar îmbunătățind-o, vei vedea că multe din lucrurile care te supără se vor schimba când tu vei ști cum să iei atitudine.

➤ **Activitatea: Comoara clasei** – Elevii primesc cartoane colorate pe care sunt scrise Numele colegilor. Sarcina lor este să găsească pentru fiecare coleg un mesaj pozitiv și să îl scrie pe carton. La sfârșitul activității se va realiza un panou cu mesaje pozitive, aprecieri, îndemnuri, încurajări adresate fiecărui elev în parte.

➤ **Concurs de eseuri:** „Cum aş putea fi prieten cu un copil... violent; bârfitor; lăudăros; certăreț; timid; fără încredere în el; răutăcios; prefăcut”

➤ **“Formula prieteniei”** – concurs în diada pentru stimularea gândurilor și trăirilor pozitive fata de ceilalți din jur. Elevii sunt rugați să identifice *ingredientele* unei prietenii adevărate. Exemplu: *Prietenia mea... cu... =... +... +... +*

Se analizează în diada, apoi se scrie o formulă unică, la nivel de grup (fiecare diada selectează 2-3 ingrediente)

➤ Povestea omulețului de lemn

Profesorul consilier citește elevilor povestea, discută despre importanța încrederii în sine, a cunoașterii de sine și le împarte două stelute. Pe spatele unei steluțe elevii completează propoziția, *Sunt special pentru că...*, iar cealaltă stelută o dăruiesc unei persoane pe care ei o consideră specială. Mai întâi elevii citesc stelutele cu, *Sunt special...*, iar apoi frontal câțiva elevi sunt rugați să precizeze cui vor dăruia steluta și să argumenteze de ce persoana respectivă este specială pentru ei. ANEXA 2

Într – un ținut îndepărtat locuiau niște omuleți mici, din lemn, ciopliți toți de un tâmplar pe nume Eli. Acesta își avea atelierul pe un deal, de la a cărui înălțime se vedea întreg satul.

Fiecare omuleț era altfel. Unii aveau nasul mare, alții aveau ochii mari. Unii erau înalți, alții erau scunzi. Unii purtau pălărie, alții purtau costum. Însă două lucruri le erau comune: toți erau făcuți de același tâmplar și trăiau în același sat.

De dimineața până seara, zi de zi, omuleții făceau un singur lucru: lipeau etichete unul pe celălalt. Fiecare omuleț avea o cutie plină cu stelute aurii și o cutie plină cu bulinuțe negre. Cât era ziua de lungă îi vedeai pe străzile satului lipind stelute sau buline unul pe celălalt.

Omuleții drăguți, din lemn lustruit și frumos vopsiți întotdeauna primeau stelute, dar aceia din lemn necizelat, cu vopseaua sărită, nu primeau decât buline. Tot stelute primeau și cei talentați; unii puteau ridica greutatea deasupra capului, alții puteau sări peste cutii înalte. Mai erau unii care știau cuvinte dificile, iar alții care cântau cântece frumoase. Acestora toată lumea le dădea stelute aurii. Așa se face că unii omuleți aveau trupul plin de stelute... Ori de câte ori primeau câte o stelută se simțeau atât de bine încât își doreau să mai facă ceva ca să poată primi încă una.

Alții însă nu știau să facă prea multe lucruri și aveau parte doar de buline. Pancinello era unul dintre aceștia din urmă.

Tot timpul încerca să sară cât mai sus, ca alții dar întotdeauna cădea la pământ. Iar când ceilalți îl vedeau jos se adunau buluc în jurul lui și lipeau buline pe el. De multe ori se mai și zgâria în cădere, lucru pentru care mai primea buline negre. Iar după aceea când încerca să le explice omuleților de ce căzuse mereu spunea câte o negliobie și toți se îngrămădeau să lipească și mai multe buline pe el.

După un timp avea atât de multe încât nu mai voia să iasă pe stradă, se temea că va face iar ceva anapoda: cine știe, o să-și uite pălăria sau o să calce într-o baltă... și imediat o să primească bulinuțe!!!

Adevărul este că avea atât de multe buline încât ceilalți omuleți veneau și îi lipeau altele fără nici un motiv.

„Merita mulțimea asta de buline negre”, își spuneau omuleții unii altora. „Este clar că nu e bun de nimic!”

După un timp Pancinello a ajuns să creadă ce se spunea despre el:

„Așa este, nu sunt bun de nimic!”, își spunea el. În rarele dăți când ieșea din casa stătea cu cei care erau ca el, cu multe buline. Cu ei se simțea mai în largul lui.

Într-o zi, se întâlnește cu un omuleț total diferit de ceilalți: nu avea nici stelute, nici buline. Era din lemn și atât. Era o fată pe nume Lucia.

Să nu credeți că oamenii nu încercau să lipească etichete și pe ea! Încercau numai că nu rămâneau lipite ci cădeau. Fiindcă nu avea nici o bulină, unii o admirau atât de mult încât se grăbeau să-i lipească o stelută. Dar nici una nu stătea lipită. Alții însă o priveau cu dispreț fiindcă nu avea nici o stea și atunci vroiau să îi lipească o bulină dar și aceasta cădea imediat.

„Ca ea vreau să fiu”, îi trecu prin minte lui Pancinello.

„Nu mai vreau să primesc etichete de la ceilalți!” Așa că o întreba pe Lucia cum se face ca ea nu are nicio etichetă.,

Eu cred despre mine că sunt o persoană specială și cred că și tu ești o persoană tare deosebită!” Să știi un lucru cei din jurul tău vor avea păreri diferite despre tine, dar cel mai mult contează ce crezi tu despre tine. Etichetele se lipesc doar dacă le consideri importante. Dacă tu nu te respecți, nici ceilalți nu te vor respecta.

Dacă tu nu te consideri important, nici ceilalți nu-ți vor acorda importanță.

Dacă tu nu te iubești, nici ceilalți nu te vor iubi.

Totul pornește de la tine, din interiorul tău, de la *relația și comunicarea cu tine însuși*.

Împacă-te cu tine însuși, cu ceea ce ești tu, cu esența ființei tale, dacă vrei să-ți fie bine.

Începe prin a crede că nu ești nici inferior, nici superior celorlalți. Ești TU, unic și special. Fii mândru de tine, apreciază-te, repetă-ți întruna că MERIȚI!”

Sunt special chiar dacă nu pot ridica greutatea deasupra capului, chiar dacă nu pot sări peste cutii înalte, chiar dacă nu știu cuvinte deosebite sau cântece frumoase?”

Până să primească răspunsul Luciei, o bulină deja căzuse.

➤ **Activitatea „Jucăriile fericite!”**

Pentru început li se adresează elevilor următoarele întrebări:

1. Ce jucării/jocuri preferate aveți?
2. Câți dintre voi au frați/surori?

Se lecturează următoarea poveste:

„Au existat doi frați care dormeau în camere separate și fiecare dintre ei avea jucăriile sale. Atunci când cineva venea în vizită și intra în camera fratelui cel mare se minună din cauza dezordinii; toate jucăriile erau pe jos: mingea în pat, soldățelul lângă dulap, cu picioarele în sus, piesele de puzzle amestecate, încât cu greu reușeai să-ți dai seama cărui puzzle aparțin, ursuleții împreună cu mașinuțele, sub pat hăinuțele păpușilor. Oriunde pășeai, pe tot covorul, lângă pat ori lângă fereastră sau ușă, găseai câte o jucărie. Dacă, în schimb, cel venit în vizită intra în camera mezinului, rămânea uimit de câtă ordine exista. Când copilul se juca, îl puteai vedea cu câteva jucării în jurul lui, iar celelalte, așezate frumos pe rafturi. Într-o seară, atunci când amândoi copiii dormeau, jucăriile au început să vorbească între ele. Comunicaau una cu cealaltă printr-o spărtură din peretele ce despartea camerele în care dormeau copiii. Din camera celui mare, jucăriile se plângeau de comportamentul copilului: - Toată ziua țipă la noi, ne aruncă și ne trânteste. Mă aruncă de perete fiindcă sirena pe care o am nu mai cântă

frumos. S-a stricat și am nevoie de reparații, dar el nu s-a gândit la asta, ci m-a aruncat direct în perete, spunea mașina de poliție. - Nici mie nu mi-e prea bine. Mi-a rupt scară pe care urcau pompierii în clădire ca să salveze oamenii din incendii, spunea mașina de pompieri. Jucăriile din camera copilului ordonat se minunau de câtă suferință au parte prietenii lor. Le era chiar greu să le spună că cel mic are grijă de ele, le curăță o dată pe săptămână și le dă părinților la spălat, că păpușilor li se schimbă hainele și sunt pieptănate și aranjate frumos, că mașina de poliție e gata oricând de vreo intervenție, iar ursuleții stau împreună, toată familia, pe raft, atunci când nu sunt luați la joacă. Pe bună dreptate, jucăriile mezinului erau fericite din cale afară”.

Povestea este spusă copiilor fără a se oferi un final, tocmai pentru a-i provoca la discuții. Iată câteva întrebări:

1. Ce credeți că s-a întâmplat cu jucăriile în seara aceea?
2. Care a fost decizia jucăriilor nefericite? Au rămas în continuare alături de copilul dezordonat sau au hotărât să se mute în camera celui mic?
3. Cum credeți că s-a simțit copilul cel mare, când s-a trezit dimineața și și-a văzut camera goală, fără jucării?
4. Dacă ai fi polițistul care conduce mașina de poliție cu sirena defectă, cum l-ai amenda pe copilul care te distruge? Ce pedeapsă ai alege pentru el?
5. Cu care dintre cei doi copii crezi că semeni?
6. Cum crezi că se simt jucăriile tale? Sunt fericite sau triste? Suferă ori sunt bucuroase atunci când te joci cu ele?

► **Activitatea: A TE MULȚUMI CU CEEA CE EȘTI**

Li se comunică elevilor că fiecare dintre noi suntem valoroși, suntem unici pentru că suntem buni la ceva anume, avem calități. Nu există niciun copil care să nu aibă măcar o calitate. Este foarte important să ne cunoaștem calitățile și să nu ne dorim ceva ce nu putem realiza.

Se lecturează povestea:

A fost odată o broscuță țestoasă mică, foarte mică, cea mai mică dintre suratele sale. Alta mai mică nu văzuse nimeni până atunci, atât de mică încât de multe ori fusese actor, jucându-l pe cel mai mic dintre piticii din „Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici”. Problema nu era că era atât de scundă, ci că asta o făcea nefericită. Câteodată, ființelor nu le place să fie diferite de celelalte ființe. A început să se gândească ce ar fi putut face pentru a deveni mai înaltă. Poate că trebuia să facă lucrurile pe care le făcea cineva înalt, așa că că mers la doamna Struț, cea

mai înaltă pasăre din lume, și a întrebat-o: - Ce faci ca să fii înaltă? - Păi, a spus doamna Struț, nu m-am gândit niciodată cu adevărat la asta, dar cred că e din cauza faptului că îmi întind gâtul foarte mult până la pământ pentru a mânca grăunțe sau pentru a-mi scufunda capul în nisip. Broscuța a decis să încerce și ea. A început să ciugulească boabe de pe pământ, dar i s-a părut extrem de dificil să se aplece asemenea unui struț, iar semințele îi provocau greață. Și-a pus o mască pe față pentru a putea respira și și-a îngropat capul în nisip, dar, din fericire și-a dat seama că era periculos și a renunțat... și după toate astea nu a crescut nici măcar un centimetru. „Trebuie să existe o cale mai bună”, s-a gândit, așa că l-a întrebat pe cel mai înalt animal: - Spune-mi, doamnă Girafă, ce faci pentru a fi așa înaltă? - Poate e din cauză că mă întind pentru a mânca frunzele fragede din vârful copacilor, a răspuns doamna Girafă. Broscuța, încercând să imite girafa, s-a ridicat pe vârfurile picioarelor și s-a întins. Cum nu avea nicio șansă să ajungă în vârful copacului, a decis să se cațere până la frunzele fragede din vârf. Crengile ascuțite o zgâriau, a început să sângereze și, când a ajuns în vârf, a descoperit că frunzele aveau un gust și mai rău decât semințele. Nu crescuse niciun centimetru și îi era foarte rău. - Dacă doamnele Struț și girafă nu mă pot ajuta, s-a gândit nefericita broscuță, poate trebuie să găsesc o persoană cu adevărat înaltă și să aflu ce face. După ce a căutat puțin, l-a găsit pe domnul Baschet. Ajungându-i până la glezne când stătea lângă el, a întrebat: - Ce faci pentru a fi așa de înalt? - Lucrez mult la sală, alerg în jurul terenului de baschet și arunc mingi, a răspuns domnul Baschet. Așa că broscuța și-a dedicat câteva luni de zile lucrului la sală, alergatului în jurul terenului de baschet și aruncării la coș. Voia să-i iasă foarte bine, dar, din nou, nu a crescut nici măcar o fracțiune dintr-un centimetru. Pentru că ființele înalte nu o ajutaseră, a decis că avea nevoie de cineva înțelept, așa că a vizitat-o pe bătrâna doamnă Bufniță. - Îmi poți spune cum să fiu înaltă? A întrebat. - Spune-mi, de ce vrei să fii mai înaltă decât ești? L-a întrebat doamna Bufniță. - Păi, cred că aș putea câștiga o luptă dacă aș intra în ea. - Cât de des te bați? - O, nu foarte des, de fapt, nu-mi amintesc să mă fi bătut vreodată. Dar, dacă aș fi mai înaltă, aș fi mai puternică, iar oamenii m-ar respecta mai mult. - Oamenii nu te respectă acum? A întrebat doamna Bufniță. - Nu, nu chiar, a răspuns broscuța cea scundă. - E ceva ce ai putea face dacă ai fi înaltă și nu poți face acum, fiind scundă? A continuat Bufnița. - Nu știu, a răspuns broscuța cea scundă, pusă pe gânduri. Știu sigur că nu vreau să ciugulesc boabe de pe pământ, nu vreau să îmi îngrop capul în nisip, nu vreau să mănânc frunze din vârful copacilor și nu vreau să arunc la coș la nesfârșit. Am încercat toate astea și nu sunt pentru mine. - Deci, ce poți face acum, a întrebat doamna Bufniță, și nu ai putea face dacă ai fi înaltă? - Ei bine, pot juca unul dintre piticii din „Albă-ca-Zăpada și îi pot face pe copiii mici să râdă și să fie fericiți. Pot să vorbesc cu copiii de la nivelul lor și, în

consecință, îi înțeleg mai bine, ne putem distra împreună... A văzut un zâmbet ridicându-se în colțurile ciocului doamnei Bufnițe și a schițat un surâs și pe fața ei bucuroasă și rotunjoară în timp ce vorbeau...

Întrebări:

1. *De ce la final broscuța este fericită și zâmbeste?*
2. *Gândiți-vă fiecare dintre voi și spuneți celorlalți ce știți voi să faceți cel mai bine, ce activitate vă face plăcere să o desfășurați.*
3. *Există ceva ce vă place să faceți, dar nu reușiți? Ce soluție găsim la această problemă?*

➤ Activitatea: Cele 3 porți..

Se citește povestea următoare: Un rege avea un fiu deștept și curajos. Ca să îl

Pregătească pentru a înfrunta viața, îl trimise la un bătrân înțelept. - Luminează-mă! Ce trebuie să știu în viață? - Vorbele mele se vor pierde precum urmele pașilor tăi pe nisip, dar o să-ți dau totuși câteva sfaturi. În drumul tău prin viața vei întâlni trei porți. Citește ce scrie pe fiecare dintre ele. O dorință mai puternică decât tine te va împinge să le urmezi. Nu încerca să te întorci, căci vei fi condamnat să re trăiești din nou și din nou ceea ce încerci să eviți. Nu pot să îți spun mai mult. Tu singur trebuie să treci prin asta, cu inima și cu trupul. Acum du-te! Urmează drumul acesta drept din fața ta. Bătrânul înțelept dispăru și tânărul porni pe drumul vieții.

Nu după mult timp, se găsi în fața unei porți mari, pe care se putea citi: SCHIMBA

LUMEA! - Asta era și intenția mea, gândi prințul, căci chiar dacă sunt lucruri care îmi plac pe această lume, altele nu-mi convin deloc. Atunci începu prima să lupta. Idealul său, abilitatea și vigoarea să îl împinseră să se confrunte cu lumea, să întreprindă, să cucerească, să modeleze realitatea după dorința sa. El găsi plăcerea și beția cuceritorului, dar nu și alinarea inimii. Reuși să schimbe câteva lucruri, dar multe altele îi rezistară. Anii trecură. Într-o zi îl întâlni din nou pe bătrânul înțelept, care îl întrebă: - Ce ai învățat tu pe acest drum? - Am învățat să deosebesc ceea ce e în puterea mea de ceea ce îmi scapă, ceea ce depinde de mine de ceea ce nu depinde de mine. - Bine, zise bătrânul. Utilizează-ți forțele pentru ceea ce stă în puterea ta și uita ceea ce-ți scapa printre degete. Și dispăru. Puțin după această întâlnire, prințul se găsi în fața celei de-a doua porți, pe care stătea scris: SCHIMBĂ-ȚI PE CEILALȚI! - Asta era și intenția mea, gândi el. Ceilalți sunt sursa de plăcere, bucurii și satisfacții, dar și de durere, necazuri și frustrări. El se ridica deci contra a tot ce-l deranja sau nu-i plăcea la cei din jurul său. Încerca să le pătrundă în caracter și să le extirpeze defectele. Aceasta fu a doua luptă a sa. Într-o zi, pe când medita asupra utilității tentativelor sale de a-i schimba pe ceilalți, îl întâlni din nou pe bătrânul înțelept, care-l întreba: - Ce ai învățat tu, deci, pe acest drum? - Am învățat că nu ceilalți sunt cauză sau sursa bucuriilor sau necazurilor, a satisfacțiilor sau înfrângerilor mele. Ei sunt doar prilejul, ocazia care le scoate la lumină. În mine prind rădăcina toate aceste lucruri. - Ai dreptate, spuse bătrânul. Prin ceea ce trezesc ceilalți în tine, ei te descoperă în fața ta. Fii recunoscător celor care fac să vibreze în tine bucuria și plăcerea, dar și celor care fac să se nască în tine suferința sau frustrarea, căci prin ei viața îți arată ce

mai ai încă de învățat și calea pe care trebuie să o urmezi. Nu după multă vreme, prințul ajunsese în fața unei porți pe care scria: SCHIMBĂ-TE PE TINE ÎNSUȚI! - Dacă eu sunt cauza problemelor mele, atunci înseamnă că asta îmi rămâne de făcut, își zise el și începu lupta cu el însuși. El cauta să pătrundă în interiorul său, să-și combată imperfecțiunile, să-și înlăture defectele, să schimbe tot ce nu-i plăcea la el, tot ce nu corespundea idealului său. După câțiva ani de luptă cu el însuși, după ce cunoscuse câteva succese, dar și eșecuri și rezistențe, prințul îl întâlni iarăși pe bătrânul înțelept, care-l întreba: - Ce ai învățat tu pe acest drum? - Am învățat că există în noi lucruri pe care le putem ameliora, dar și altele care ne rezista și pe care nu le putem învinge. - Așa este, spuse bătrânul. - Da, dar m-am săturat să lupt împotriva a tot, a toți și chiar împotriva mea! Oare nu se termină niciodată? Îmi vine să renunț, să mă dau bătut și să mă resemnez. - Asta va fi ultima ta lecție, dar înainte de a merge mai departe, întoarce-te și contemplă drumul parcurs, răspunse bătrânul și apoi dispăru. Privind înapoi, prințul văzu în depărtare spatele celei de-a treia porți pe care stătea scris: ACCEPTĂ-TE PE TINE ÎNSUȚI! Prințul se miră că n-a văzut cele scrise atunci când a pătruns prima dată prin acea poartă, dar în celălalt sens. - În lupta devenim orbi, își zise el. Și mai văzu zăcând pe jos, peste tot în jurul lui, tot ce a respins și a învins în lupta cu el însuși: defectele, umbrele, frica, limitele sale. Le recunoscuse pe toate și învățase să le accepte și să le iubească. Învățase să se iubească pe el însuși, fără să se mai compare, să se judece, să se învinovățească. Îl întâlni din nou pe bătrânul înțelept, care-l întreba: - Ce-ai învățat în plus pe acest drum? - Am învățat că urând sau detestând o parte din mine înseamnă să mă condamn să nu fiu niciodată de acord cu mine însumi. Am învățat să mă accept în totalitate, necondiționat. - Bine, acesta este primul lucru pe care nu trebuie să îl uiți în viață, acum poți merge mai departe. Prințul zări în depărtare cea de-a doua poartă, pe spatele căreia scria: ACCEPTĂ-I PE CEILALȚI! Și în jurul lui recunoscuse toate persoanele pe care le-a întâlnit în viața sa, pe cei pe care i-a iubit și pe cei pe care i-a urât, pe cei pe care i-a ajutat și pe cei pe care i-a înfruntat. Dar spre surpriza sa, acum era incapabil să le vadă imperfecțiunile, defectele, lucrurile

are altadata il deranjau enorm si impotriva carora luptase. Batranul intept aparut din nou si il intreba: - Ce-ai invatat mai mult decat prima data pe acest drum? - Am invatat ca fiind in acord cu mine insumi nu mai am nimic de reprosat celorlalti si nici nu ma mai tem de ei. Am invatat sa ii accept si sa-i iubesc asa cum sunt. - Bine, acesta este cel de-al doilea lucru pe care trebuie sa il tii minte. Continua drumul. Printul zari prima poarta, prin care trecuse cu mult timp in urma,

si vazuse ceea ce era scris pe spatele ei: ACCEPTA LUMEA! Privi in jurul sau si recunoscuse acea lume pe care a dorit sa o cucereasca, s-o transforme, s-o schimbe. Fu izbit de lumina si de frumusetea tuturor lucrurilor, de perfectiunea lor. Era totusi aceeasi lume de alta data. Oare lumea se schimbasese, sau privirea sa? Atunci se ivi batranul, care-l intreba: - Ce ai invatat pe drumul asta? - Acum am invatat ca lumea este oglinda sufletului meu. Ca eu nu vad lumea, ci ma vad pe mine in ea. Cand sunt fericit, lumea mi se pare minunata; cand sunt necajit, lumea imi pare trista. Ea nu este nici vesela, nici trista. Ea exista. Atat. Nu lumea ma necajea, ci starea mea de spirit si grijiile pe care mi le faceam. Am invatat sa o accept fara sa o judec, fara nicio conditie. Acesta este cel de-al treilea lucru important pe care nu trebuie sa-l uiti. Acum esti impacat cu tine, cu ceilalti si cu lumea! Esti pregatit sa pornesti spre ultima incercare: trecerea de la linistea implinirii, la implinirea linistii, spuse el si disparu pentru totdeauna.

Întrebări:

1. Care este mesajul pe care îl transmite această poveste?
2. Unde se situează fiecare dintre voi pe drumul din poveste, la ce poartă?
3. Care credeți că va fi următoarea oprire pe „drumul vostru”?

➤ Activitatea „Cei de lângă noi”

Elevii sunt impartiti in patru echipe. Fiecare echipa primeste un caz, il dezbat impreuna si raspund la intrebare. Apoi, se distribuie echipelor fisa de lucru „Dacă eu aş fi în „situația ta”, aş fi simțit, aş fi gândit, m-aş fi comportat...!”, o completeaza si isi desemneaza un reprezentant pentru a impartasi ideile celorlalti.

Emel

Emel este o fetiță turcoaică cu ochii migdalați și părul negru strălucitor și sănătos. Pasiunile ei sunt dansul și patinajul. De curând, a împlinit 9 ani și a primit o eșarfă roșie de prins la mijloc, ce îi înfrumusețează mișcarea în dans. Locuiește într-un cartier frumos din Constanța. Lângă casa ei, are vecini turci, tătari, greci, dar și români. Atunci când iese afară se joacă cu cei de aceeași etnie, care par să o înțeleagă mai bine, știindu-i familia și obiceiurile. De ceva vreme suferă că la școală unii colegi și-au sărbătorit ziua de naștere și nu au invitat-o, spunându-i că este turcoaică.

Ce credeți că a gândit Emel în momentul în care nu a fost invitată de colegi?

Istvan

Istvan are 12 ani și este ungur. Este un bun sportiv, ce a obținut mai multe medalii la atletism. Recent s-a mutat la o școală din orașul Târgoviște. Ar dori să povestească de succesele lui, dar de multe ori se simte stânjenit, deoarece nu știe prea bine românește. Copiii râd de el și îl imită. Pe zi ce trece simte că este tratat altfel de noii colegi și a început din ce în ce mai mult să fie singur. Pasiunea pentru sport nu mai este suficientă pentru a fi bucuros și împlinit. Părinții îl văd deseori trist și fără prieteni.

Închipuiți-vă cum ar trebui să reacționeze Istvan față de colegii lui de clasă ?

Rada

Rada este în clasa I la o școală din cartierul Ferentari, București. Face parte dintr-o familie de rromi cu mulți frați. Părinții ei de multe ori nu au avut bani să îi cumpere lucruri pe care și le-ar fi dorit. Vine la școală îmbrăcată modest. Stă singură în bancă pentru că nu a vrut nimeni să stea alături de ea. Cu toate acestea, colegii ei nu o chemă să participe la jocurile lor și de multe ori evită să colaboreze cu ea în echipă la diferite activități. Doamna învățătoare a remarcat-o în pauze că desenează foarte frumos. Pe foaie, se desena pe ea, la joacă, înconjurată de mulți copii. Lucrările ei au fost afișate la panoul de expoziție al clasei.

Ce credeți că a determinat-o pe Rada să deseneze mulți copii împreună cu ea?

David

David este un băiețel firav de 10 ani, are părul ca focul și pistrii ce îi acoperă nasul și obraji. El este evreu și de la bunicul său a moștenit talentul de a cânta foarte frumos. La un concurs interșcolar a fost remarcat de cei din juriu și a fost sfătuit să urmeze o școală de muzică. De multe ori a venit acasă supărat, spunându-le părinților că i se spune „roșcovanul pistriat”. Când copiii îl strigă și îl porecesc, îi vine să plângă. Acum i se pare că toată lumea se uită numai la părul și pistrii lui.

Cum credeți că se va purta David de acum în acolo cu colegii?

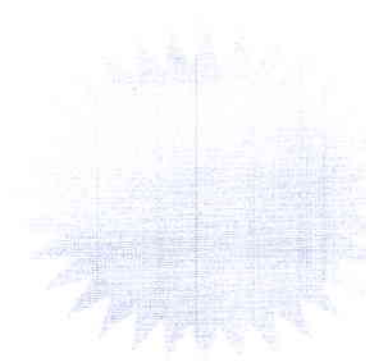
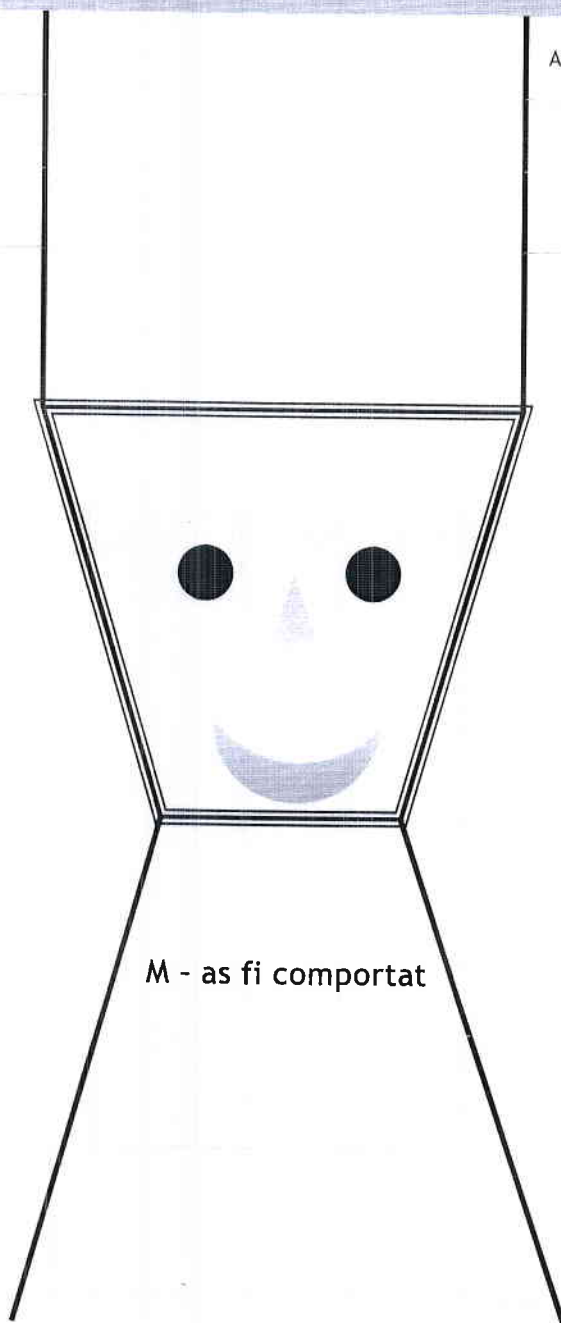

Fisa de lucru: „Dacă eu aș fi în „situația ta”, aș fi simțit, aș fi gândit, m-aș fi comportat...!”

Dacă aș fi în situația lui Emel

As fi simțit

As fi gândit

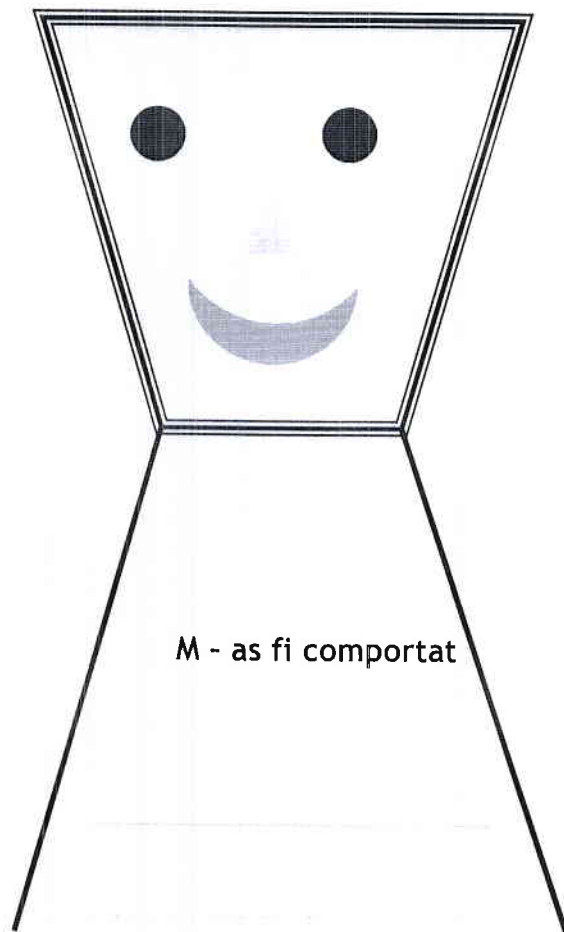

Fisa de lucru: „Dacă eu aș fi în „situația ta”, aș fi simțit, aș fi gândit, m-aș fi comportat...!”

Dacă aș fi în situația Radei

As fi simțit

As fi gândit

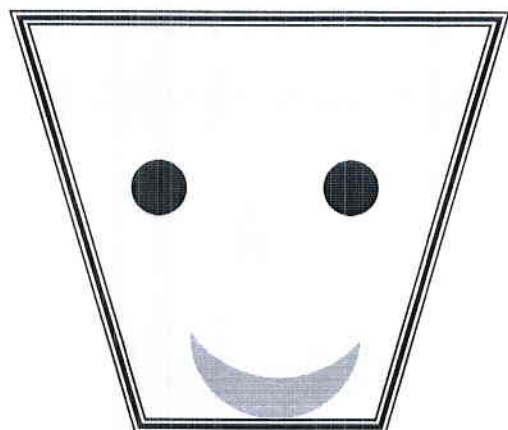
M - as fi comportat

Fisa de lucru: „Dacă eu aș fi în „situația ta”, aș fi simțit, aș fi gândit, m-aș fi comportat...!”

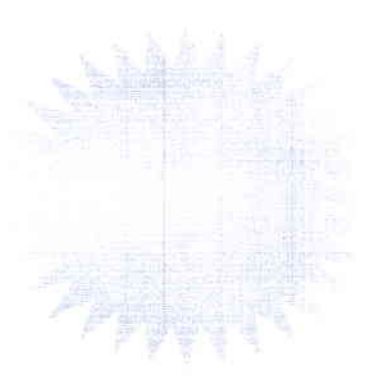
Dacă aș fi în situația lui Istvan

As fi simțit

As fi gândit

M - as fi comportat

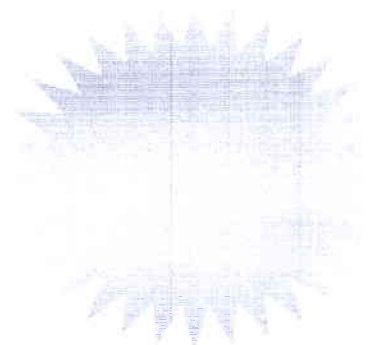
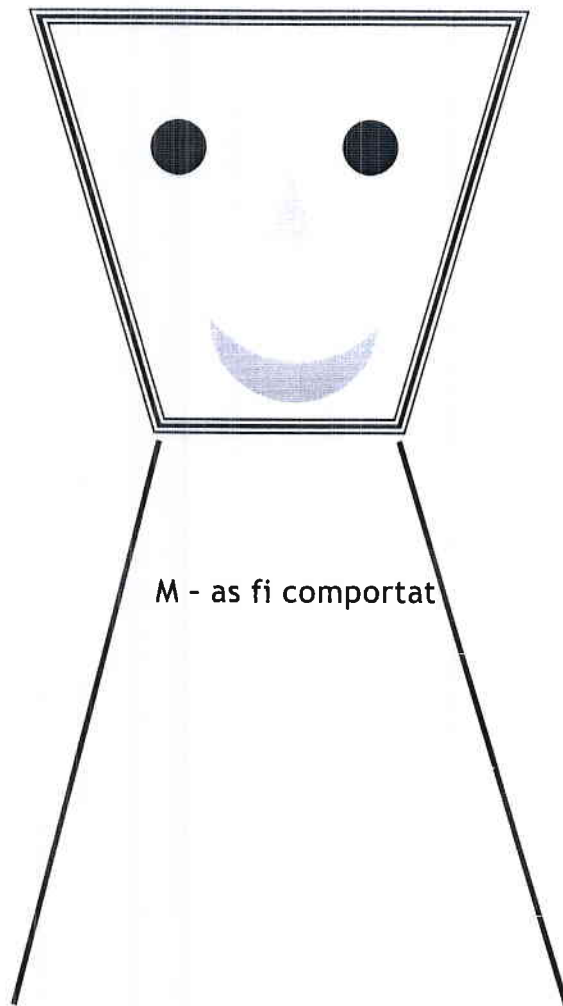

Fisa de lucru: „Dacă eu aș fi în „situația ta”, aș fi simțit, aș fi gândit, m-aș fi comportat...!”

Dacă aș fi în situația lui David

As fi simțit

As fi gândit

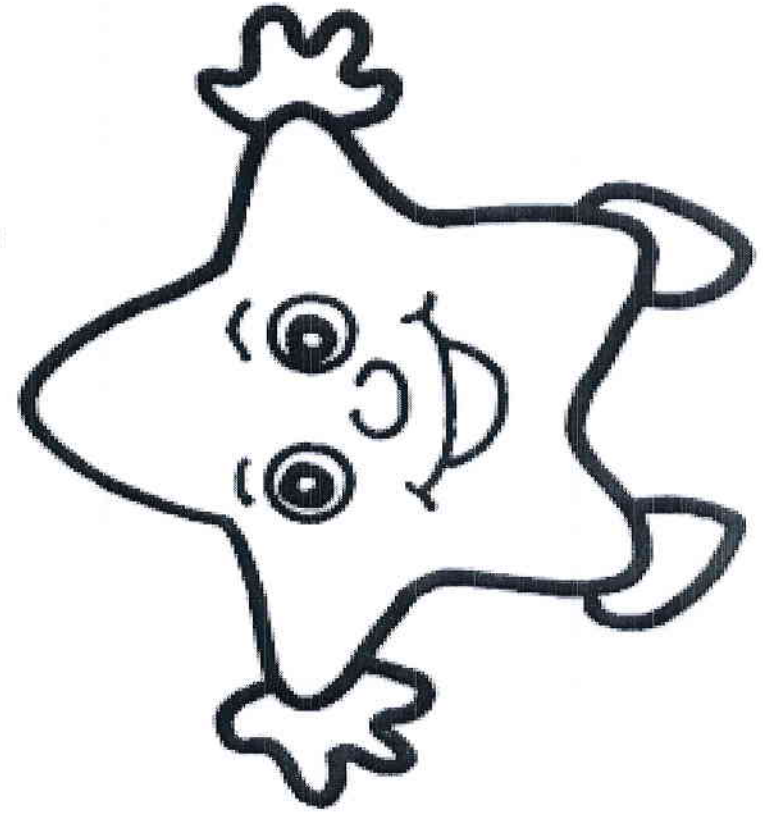
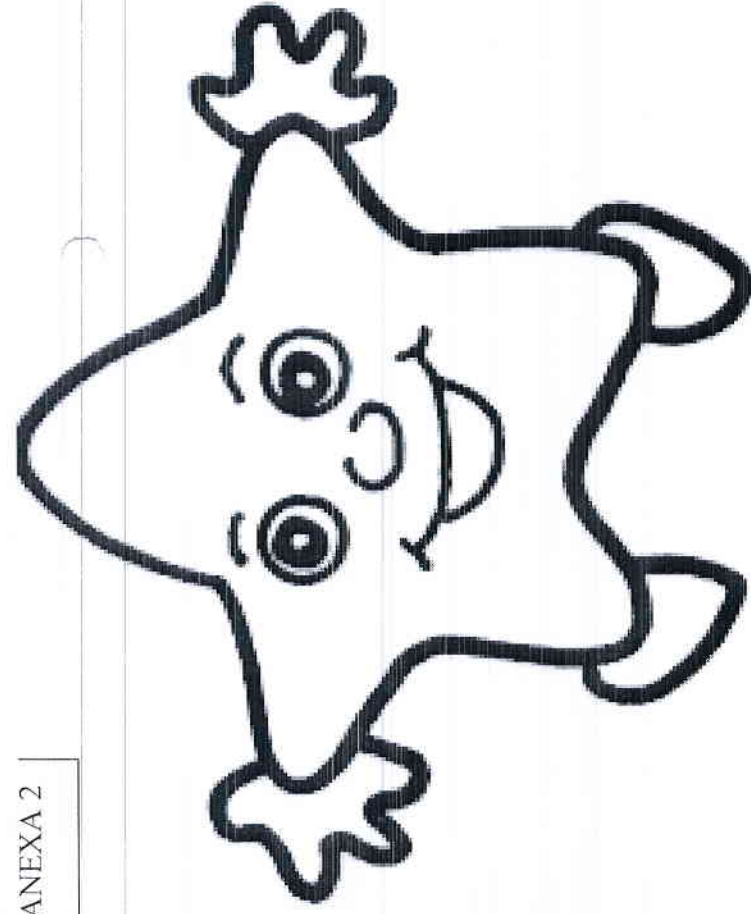
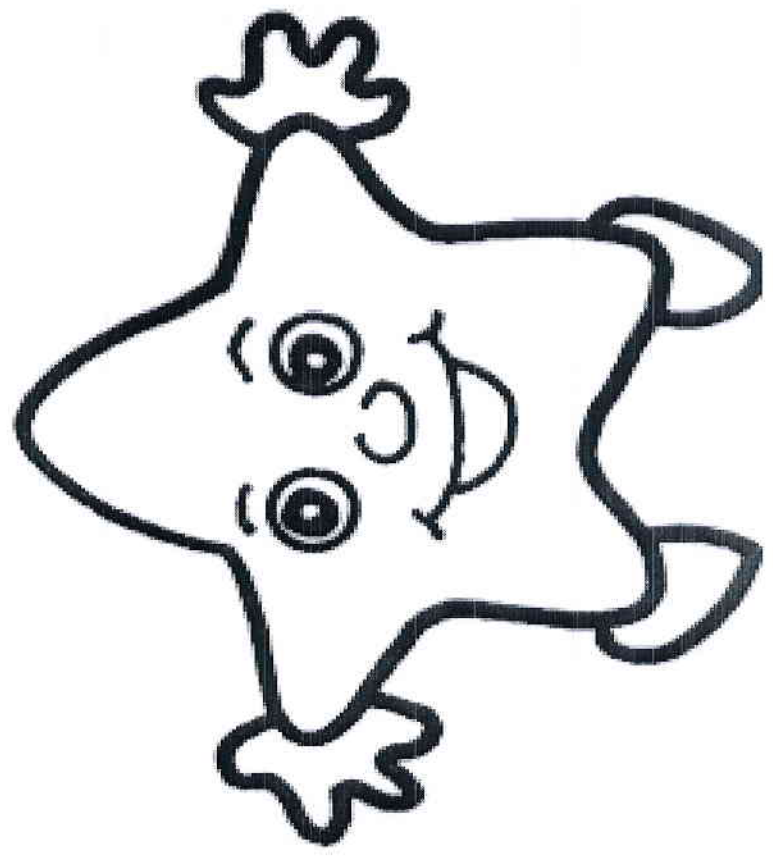
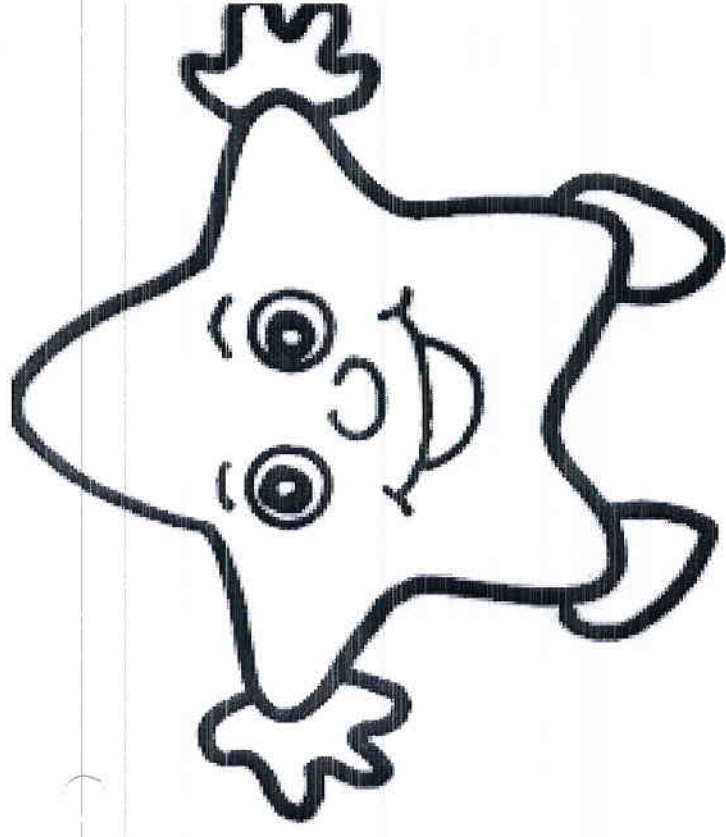

Anexa 1

Zâmbesc și asta vreau să primesc!

Se vor decupa imaginile cu fetele zambitoare, iar in timpul pauzelor cativa elevi insotiti de profesorul consilier vor imparti zambete colegilor si profesorilor.

B U

N Ă T A T E

7

6

P R I E

T E N I E

E G A L I T A T E

5

T O L E R

A

N Ț Ă

4

A C C E

P

T

A

1

R E

P A C E

3

2

A R M O N I E

7

D R A G

6

O S

T E

5

S P R I J I N

4

T O L

E R A N ȚĂ

1

D I V E R S I T A T E

3

I

2

R Ă B

D A R E

N T E G R A

R E

D R A G O S T E
7 B U N Ă V O I N **6** T Ă

S P R I J I N **5**

4 T O L E R A N T Ă **1**

R Ă B D A R E

3 D I V E R **2** S I T A T E
I N T E G R A R E

Bună ziua,

Vă trimitem atașat documentele necesare derulării campaniei 'Săptămâna toleranței și integrării-2017'.

Am creat o pagină de facebook a campaniei pentru a posta imagini din timpul desfășurării activităților și pentru a face schimb de idei sau impresii. Adresa campaniei o găsiți în pachetul de resurse.

Aveți atașat și modele de adeverință atât pentru coordonatori și pentru cadrele didactice care se vor implica în desfășurarea campaniei, precum și afișul campaniei.

În vederea semnării adeverințelor, vă rugăm să aduceți la sediul CJRAE Gorj un CD cu imagini din timpul desfășurării activităților și fisa de evaluare până pe dată de 29 decembrie 2017.

Pentru detalii ne auzim la telefon.

Vă dorim succes!

Dana Șcheau și Nicoleta Popescu